

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 2T/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116010005
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ondrejová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4116010005.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie Ondrejovej a prísediacich sudcov Ing. Kvetoslavy Krenčovej a Márii Beneovej, v trestnej veci obžalovaného H. F., pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní v Nitre dňa 16. septembra 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

H. F., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom Y.,
t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a trestu odňatia slobody Nitra

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 06.07.2015 v čase okolo 23.15 hod. poslal výhražnú sms poškodenej X. X., trvale bytom G., S. XXX/XX, s textom: „že ho bude musieť prosiť na kolenách, pôjde aj cez mŕtvoly nech ho aj zavrú, len aby dosiahol svoje, to prisahá na svoj život“, na druhý deň dňa 07.07.2015 po predchádzajúcej dohode prišiel k poškodenej domov na adresu G., S. XXX/XX, v doobedňajších hodinách, kde vybral zo zadnej časti svojich krátkych nohavíc svoju pištoľ zn. A. X. Dual cal. 9 mm ful, túto priložil k telu poškodenej X. X., následne so zbraňou pohyboval po rôznych častiach jej tela slovami: „budeš patriť iba mne, budeš ľúbiť iba mňa a musíš mi sľúbiť tri veci ako vernosť, neklamať ma a ľúbiť ma“, po tomto poškodená do neho sotila, na čo ju fyzicky napadol a to tak, že ju udrel trikrát do ľavej časti tváre s otvorenou dlaňou pravej ruky so slovami: „ty flandra, toto si ku mne dovoľovať nebudeš“, následne trval na tom, aby ho poškodená odprosila s tým, že jej držal zbraň pri ľavej časti hlavy a poškodená musela prosiť slovami: „prosím, prosím, prepáč“ a následne ho musela pobožkať na ústa a sľúbiť mu, že ukončí akýkoľvek vzťah s osobou P. E., po tom všetkom povedal poškodenej, že ak niekomu niečo povie, tak vystrieľa všetkých jej najbližších a má v držbe zbraň, ktorá je špeciálne upravená, a to tak, že ak niekoho s ňou strelí, polovicu tela mu roztrhne, pričom týmto konaním H. F. nedošlo ku žiadnej majetkovej škode a neboli spôsobené žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie a práceneschopnosť u poškodenej X. X., avšak konanie H. F. u nej vyvolalo dôvodnú obavu o život a zdravie,

t e d a :

iného hrozbou násillia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - zo zbraňou,

t ý m s p á c h a l :

zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu súd ukladá trest prepadnutia veci:

- 1 ks pištoľ čiernej farby zn. Ekol Jackal Dual cal. 9 mm, výrobné číslo EJ-1450039 s prázdny zásobníkom

- 12 ks náboje zn. Walther 9 mm PAK

- 1 ks nádstavec striebornej farby

- čierny plastový kufrík na zbraň s návodom

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 1Pv 370/15/4403, podanej na Okresný súd Nitra dňa 07.01.2016 prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému H. F. pre trestný čin, právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmena a) Trestného zákona. Potrebné dokazovanie vykonal súd na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodenej, výsluchom svedkyne X., svedka T., prečítaním výpovede svedka E., svedka X., výsluchom znalkyne Q.. Q., Q.. W., prečítaním znaleckého posudku znalca V.. Q. V., oboznámením listinných dôkazov, pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T 23/2013 a Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/263/2015.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný H. F. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať, preto bola jeho výpoveď z prípravného konania z 09.07.2015 (čl.18-27), z 10.07.2015 (čl. 81-84) a zo 04.08.2015 (čl. 98-101) prečítaná na hlavnom pojednávaní na návrh okresného prokurátora postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku. Dňa 09.07.2015 využil svoje právo a odmietol vypovedať. Dňa 10.07.2015 sa pred sudcom pre prípravné konanie vyjadril k svojej osobe, k zadržaniu a k veci uviedol, že ľutuje čo sa stalo, priznal sa k spáchaniu skutku, ktorý sa však nemal stať presne tak, ako je uvedený v uznesení o vznesení obvinenia. Uviedol, že s poškodenou mal intímny vzťah 1,5 mesiaca, poznal ju 4 mesiace a viac nechce mať s ňou nič spoločné. Prijal skutočnosť, že sa s ním rozišla, ale bol s ňou v kontakte a niekoľkokrát jej písal a chcel sa stretnúť s jej deťmi. Zbraň si zaobstaral na svoju obranu, pretože chcel vykonávať povolanie vodiča, zadovážil si ju dva týždne pred skutkom, ale nejednalo sa o guľovú zbraň, ktorá by bola strelby schopná a mohla by ublížiť. V minulosti cca 3 roky dozadu sa liečil ambulantne u Q.. Q., ktorý je psychológ a psychiater a bral tabletky na ukludnenie. Dňa 04.08.2015 obžalovaný uviedol, že dňa 06.07.2015 poslal večer poškodenej SMS správu, ktorú nemyslel výhražne, chcel iba aby si uvedomila čo spravila a ako sa k nemu chovala, dohodli sa, že sa porozprávajú. Dňa 07.07.2015 mu poškodená písala, aby prišiel za ňou, keď prišiel vpustila ho dnu, sadol si do fotelky, priniesla mu kávu a začali sa rozprávať. Bavili sa o nich, navrhol jej, aby sa šli spolu kúpať, spýtala sa či jej tam potom niečo nespraví, on jej povedal, že nemá na to dôvod, mal pri sebe poplašnú zbraň čiernej farby, nebola nabitá, mal ju za nohavicami, vypadávala mu, ale na poškodenú ňou nemieril a ani sa jej nevyhrážal žiadnou ujmou. Keď poškodená videla zbraň, povedal jej aby sa nebála, ukázal jej ju aby videla, že nie je nabitá a ona si myslela, že ju naťahuje, ale vytiahol len zásobník bez nábojov, kľakol si ku nej a vysvetľoval, že zbraň nie je nabitá a ona do neho vtedy sotila, opýtal sa jej prečo to urobila a ona mu povedala „prepáč“, ale nie pod nátlakom. Poprel, že by sa poškodenej vyhrážal ublížením na zdraví jej rodine, uviedol, že nie je pravda, že má druhú zbraň, nikdy žiadnu inú zbraň nevladnil. Zbraň, ktorú mal pri sebe si kúpil legálne na svoju obranu za 97 eur. U poškodenej v byte bol asi hodinu, po tom čo ho odprevadila k dverám odišiel, nasledujúci deň ho zadržali policajti pred Matadorom Vráble. Uviedol, že poškodenej nevytrhol mobil, dala mu ho, zobrala z neho SIM kartu a obal s tým, že jej ho mal nechať v schránke. Zbraň nebola nikdy nabitá. K osobe poškodenej uviedol, že mal vedomosť o tom, že v minulosti fajčila trávu, užívala pervitín a viedla bujarý život.

Podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku na návrh prokurátora bola prečítaná zápisnica o konfrontácii medzi obvineným a svedkyňou poškodenou z prípravného konania zo dňa 11.08.2015 (čl. 102-105), z ktorej súd zistil, že svedkyňa poškodená X. pri konfrontácii zotrvala na svojich vyjadreniach. Obvinený sa vyjadril, že to čo poškodená povedala je pravda len sčasti, bol u nej, nehrozil jej však zbraňou, ani ublížením jej rodine, citovo ju nevydieral a do ničoho nenútil, mobil mu dala dobrovoľne, bol zamknutý tak sa do neho nepozrel. Zbraň bola položená na fotelke, nemieril na ňu ani raz, neobtiahol ju a nijako s ňou nemanipuloval, vyjadril sa, že svedkyňa poškodená klame.

Svedkyňa poškodená X. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že všetko sa udialo 07.07.2015 tak, že obžalovaný jej poslal najskôr výhražnú SMS správu, naplašila sa, lebo ju prenasledoval, chodil okolo ich činžiaku vo večerných hodinách, pozeral jej do okien. Poslala mu preto SMSku, že na druhý deň sa s ním porozpráva, aby to všetko ukončili a dal jej pokoj, čo jej sľúbil, preto ho pozvala na kávu normálne sa porozprávať. Keď prišiel k nej, prezrel celý byt, či tam niekto nie je, ale doma bol len jej trojročný syn. Začali sa rozprávať, chcel od nej aby sa mu viac venovala, aby sa s ním išla kúpať, na čo mu povedala, že nemá záruku, že ju niekde „nezajebe“ a on spoza chrbta vytiahol zbraň a povedal jej, že pokiaľ by to chcel urobiť, spraví to teraz. Pristúpil k nej, začal jej so zbraňou chodiť po tele, vyhrážal sa jej, že bude len s ním, že musí ukončiť akýkoľvek vzťah, aby nezabudla, že má rodinu a že ich vystrieva všetkých, nevydržala, sotila doňho a nato jej vylepil trikrát facku na ľavé líce, vyhrážal sa jej, že ak to niekomu povie, alebo bude volať políciu zabije všetkých, hlavne jej priateľa P. E. a že nemá zabúdať, že má dve deti. Chcel od nej, aby bola s ním, aby ho ľúbila, aby boli spolu, aby mu bola verná, neklamala ho, nútil ju, aby mu opísala čo bude robiť ak on odíde, zobral jej telefón, či si neurobila nahrávku, našiel SMSku, ktorú písala priateľovi, že ho ľúbi a vtedy jej vypálil, zobral telefón, vypoľ ho a povedal, že jej ho hodí do schránky. Keď odišiel, zobrala si telefón, písala susede, ktorá prišla k nej, ale psychicky sa zložila, suseda jej pomohla s dieťaťom, volali jej priateľovi a potom čo prišiel, išli na políciu. Večer jej obžalovaný písal SMSky, ktoré normálne vybavila, aby nemal podozrenie, zisťoval prečo nespí doma. Na druhý deň jej písal SMSky, zisťoval čo robí a či sa zo všetkého vyspala, či myslí na to, čo mu sľúbila a či ukončila vzťah s P. E..

S obžalovaným sa zoznámili v práci, rozprávali sa spolu počas fajčiarskych prestávok, verila mu, zdôverovala sa mu a on si začal domýšľať. Nový vzťah s P. E. začala 11.06.2015, so svojim predchádzajúcim partnerom Q. T. sa rozišli v roku 2014, lebo im to dlhšie nefungovalo a zostávali spolu iba kvôli synovi. S obžalovaným nemala intímny vzťah, kamarátili sa, písali si SMSky, chodili občas na prechádzky, povedal jej, že kvôli nej musel začať brať lieky. Rozprávali sa spolu o živote a ako má vyzerať vzťah, o problémoch a podobne. Spoločnú budúcnosť si spolu neplánovali. V dôsledku jeho konania má traumy z tmy, bojí sa šuchotu, bojí sa keď vidí bordové auto, obžalovaný jej hovoril aj to, že má ešte jednu zbraň, ktorú nikto nenájde a keď z nej vystrelí rozletí sa polovica tela.

Súd postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku na návrh prokurátora na odstránenie rozporov prečítal výpoveď svedkyne poškodenej z prípravného konania zo dňa 09.07.2015 z čl. 36 (strana 3 zápisnice, 3. odsek).

K rozporu svedkyňa poškodená uviedla, že zotráva na výpovedi z prípravného konania, obžalovaný lieky začal brať kvôli nej, tieto ho ukludňovali a keby si nedal tabletku bol by stokrát horší, vysvetlila, že k rozporu došlo pre odstup času.

Svedkyňa U. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v uvedený deň videla ako pán F. odchádza a následne jej prišla od X. X. SMSka, aby k nej prišla, bola vyplašená, triasla sa, zosypala sa, bola v zlom psychickom rozpoložení. Po tom čo ju upokojila, jej rozprávala čo sa udialo, že pán F. prišiel k nej domov, vytiahol zbraň, prechádzal jej po tele, párkrát ju prefackal a vyhrážal sa jej, že zabije jej rodinu, ak s ním nebude vo vzťahu a neukončí vzťah s E., následne zavolať svojmu priateľovi F. poznala z videnia, videla ho niekoľkokrát pri ich činžiaku. X. X. jej povedala, že boli kolegovia, kamaráti, písali si SMSky, že s ňou chcel mať vzťah, že ona nechcela a tak začali problémy. X. X. pozná tri roky, majú rovnako staré deti, vedela o nej, že má vzťah s pánom E..

Znalkyňa Q.. X. Q. predniesla na hlavnom pojednávaní svoj znalecký posudok č. 4/2015 (čl. 163-173) z odboru psychológie, ktorý vypracovala na svedkyňu poškodenú. Z výsledkov znaleckého posudku vyplynulo, že svedkyňa poškodená mala intelektuálny výkon v pásme populačného priemeru, jej osobnosť bola primerane diferencovaná s dostatočným sebavedomím s infantilnými, phitiatickými a senzitívnymi rysmi, nezistili sa u nej žiadne patologické rysy osobnosti, ani príznaky duševného ochorenia. Vzhľadom na úroveň intelektových a pamäťových schopností mala svedkyňa poškodená predpoklady vierohodne vypovedať v súlade s objektívnou realitou. Udalosti pri vyšetrovaní opisovala

zhodne ako na polícii, dejové úseky boli logicky prepojené, nevyskytli sa žiadne známky, ktoré by znižovali vierohodnosť jej výpovede, alebo že by chcela obžalovanému poškodiť. Jej výpoveď bola vierohodná. Z hľadiska ujmy, ktorá jej bola spôsobená zistila znalkyňa známky neurotického napätia, úzkosti, anticipácie nebezpečenstva, ktoré však nedosiahli takú intenzitu, aby musela vyhľadať odborníka. Na vypracovanie znaleckého posudku ako podklady použila testy inteligencie, pamäťový test, projektívnu techniku na vyšetrenie osobnosti, dotazníkovú metódu, interview a pozorovanie pri vyšetrení. Svedkyňa poškodená aj na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne, ako pri výsluchu na vyšetrení. U poškodenej znalkyňa nezistila žiadne sklony k fabulácii alebo konfabulácii. V dôsledku pozorovania poškodenej pri výsluchu na hlavnom pojednávaní nechcela doplniť svoje znalecké závery.

Na hlavnom pojednávaní bola postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedka I. X. z 08.07.2015 (čl. 38) a z 14.10.2015 (čl. 126), ktorý uviedol, že je majiteľom osobného motorového vozidla značky Mazda Xedos 9, evidenčné číslo TT-XXXFA, ktoré po dohode predal H. F., pričom sa dohodli, že tento mu zaplatí 500 € v splátkach a on následne vozidlo na neho prepíše. F. poznal z práce, za vozidlo mu nezaplatil, ale auto užíval s jeho súhlasom. Nevedel sa mu tri mesiace dovolať, potom sa mu ozval, že bol v zahraničí, že keď bude mať peniaze, tak mu zaplatí. O tom, že niekoho vydieral nevedel nič, považoval ho za kľudása, dobre spolu vychádzali, nevedel o žiadnych zbraniach, o tom, že bral lieky na ukľudnenie sa dozvedel v júli na polícii, nikdy ho kričať nevidel.

Na hlavnom pojednávaní bola postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedka P. E. z 12.10.2015 (čl. 120), ktorý uviedol, že X. X. poznal dva roky, sú partneri a poznal z videnia aj H. F.. O prípade sa dozvedel z telefonátu susedy X., načo hneď pribehol, videl poškodenú v akom bola stave. Po 20 minútach ukľudňovania mu rozpovedala, ako ju F., ktorý ju predtým prenasledoval, volal jej a písal jej SMSky, napadol so zbraňou v jej byte. Pýtal sa jej prečo ho vpustila do bytu, načo odpovedala, že sa s ním nechcela ukazovať vonku, pretože si vymýšľal, že mali vzťah, chcela si to raz a navždy vydiskutovať, že k nemu nič necíti a nikdy nebude jeho partnerkou. X. mu povedala, že F. trval na tom, že sa pôjdu prejsť, alebo na výlet, načo mu odpovedala, že sa ho bojí, vtedy vytiahol pištoľ, ktorú jej ukázal so slovami, že keby jej chcel ublížiť, tak jej ublíži. Bola vystrašená a keď začal chodiť s zbraňou po jej tele, odsotila ho a on ju udrel, že to si dovoľovať nebude a chcel aby ho odprosila. Musela mu sľúbiť, že ukončí vzťah, lebo sa vyhrážal, že zastreľí najskôr jej deti a potom jeho aby trpela. Chcel, aby mu sľúbila, že s ním pôjde na kúpalisko a podotkol, že má aj inú zbraň, ktorou keď do neho strelí tak mu vytrhne pol pleca. Pokúšal sa aj o sex, X. ho prosila, že tam má dieťa, aby nič nerobil, pri odchode si vynútil pusu a sľub, že pôjde na kúpalisko. Rozhodla sa, že pôjde na políciu, kam ju odviezol a podali trestné oznámenie. V minulosti ich F. spolu videl, dozvedel sa, že ju hrubo urážal a vyliel na ňu kávu. X. sa dozvedela, že F. rozpráva, že sú partneri. Veľakrát pred incidentom ju F. prenasledoval a čakal keď išla z roboty, bol videný ako sa túla pred bytovkou a kontroloval či je doma. Po incidente zobral X. k sebe domov na odporúčanie policajtov, bála sa ísť k oknu a ľakla sa pri každom zvuku. Pred zatknutím F. jej prišla správa, kde sa F. pýtal prečo nespí doma, z čoho vyplynulo že ju stále prenasleduje. F. bol opatrný, na otázku prečo vytiahol zbraň odpovedal, že to by nikdy neurobil, popieral, že by tam mal zbraň a ďalej sa jej vyhrážal, aby nezabudla, čo mu sľúbila. X. mu povedala, že ju F. prosil, aby mu pomohla dostať sa zo zlého psychického stavu, z ktorého ju vinil, pretože ho odmietala. K. dôvod nedôverovať X., suseda mu potvrdila, že F. v tom čase naozaj odchádzal, mobil mala v schránke a bola v zlom stave. Z minulosti vedel, že F. ju prezváňal, písal SMS správy a snažil sa vtierať. X. mala problémy s bývalým partnerom, ktoré sa snažila riešiť súdnou cestou, išlo o styk s maloletým a oznamovala ho aj za násilie. Konflikt medzi X. a F. nevidel, ani mobil v schránke, nemal o poškodenej vedomosť, že by brala nejaké lieky alebo drogy.

Znalkyňa Q.. O. W. na hlavnom pojednávaní uviedla, že po vyšetrení obvineného vypracovali znalecký posudok z oblasti psychiatrie (čl. 128-142). V záveroch konštatovali, že obvinený v čase spáchania trestného činu netrpel duševnou chorobou ani poruchou v zmysle psychózy, zistila sa u neho úzkostná porucha, ktorá nemala vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti, vedel a mohol rozpoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania a vedel a mohol svoje konanie ovládať. Znalci konštatovali že, obvinený nie je závislý od alkoholu, ani od psychotropných látok. V minulosti bol psychiatricky liečený pre úzkostnú poruchu a liečbou došlo k ústupu úzkostných príznakov a k zlepšeniu stavu. Jeho pobyt na slobode nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný, znalci neodporúčajú žiadny druh ochranného liečenia. Znalkyňa zotrvala na záveroch znaleckého posudku ako bol vypracovaný a predložený súdu.

Svedok Q. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného poznal desať až pätnásť rokov, odkedy tento chodil s kamarátovou sestrou, poznal ho ako nekonfliktného človeka. Bol partnerom X. X., majú spolu trojročného syna. O vzťahu F. s X. nevedel nič, zo Žitavian sa odsťahoval. F. ho nekontaktoval, nebol s ním v kontakte, nevedel nič o tom, že by X. na obžalovaného niečo pripravovala. X. mu telefonovala, že ju vybil alebo niečo také, nereagoval na to, lebo bol s ňou rozídený. Vedel o tom, že žije s P. E., ale každý si viedli vlastný život, styk so synom mu bol upravený súdom. Obžalovaný ho nijakým spôsobom neovplyvňoval ako má v tejto veci vypovedať.

Podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku so súhlasom procesných strán bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok znalca V.r. Y. Q. PhD. z odboru psychológia, ktorý bol do konania pribratý na návrh obhajoby. Znalec vypracoval znalecký posudok č. 41/2016 na obžalovaného H. F.. Zo záverov znaleckého posudku (čl. 333-348) vyplynulo, že znalec vykonal kompletne psychologické vyšetrenie H. F. a vyhodnotil jeho intelektovú úroveň v pásme ľahkého nadpriemeru. Jeho osobnosť je abnormne štruktúrovaná, menej harmonizovaná, s precitlivosťou a vzťahovačnosťou v popredí, s náhlymi afektívnymi reakciami na subjektívne významné diania, s ktorými sa ex post nestotožňuje, ale usiluje sa ich racionalizovať. Nemá sklon k fabulovaniu alebo konfabulovaniu. Jeho osobné charakteristiky nemajú vplyv na všeobecnú vierohodnosť jeho výpovedí. Vzhľadom na zistenú tendenciu k zatajovaniu určitých skutočností, ktoré sú v súvislosti s jeho osobou dôležité, z psychologického hľadiska nebolo možné vylúčiť, že jeho výpovede o kritickej udalosti môžu byť ladené viac v jeho prospech, čo možno považovať za vedomú stratégiu jeho obrany v pozícii obžalovaného. U obžalovaného nebola zistená prítomnosť žiadnej duševnej choroby. Nie je vylúčené, že obžalovaný si zaobstaral zbraň na účely vlastnej ochrany, čo však nevylučuje jej použitie na zastrašovanie inej osoby, alebo v úplne inej súvislosti. Reakcie obžalovaného môžu byť v partnerských vzťahoch preexponované s prvkami direktívnosti a manipulatívnych prejavov. Nátlakovité a násilné prejavy obžalovaného voči poškodenej mohli byť súčasťou agresívnej reakcie na frustráciu, ktorú prežíval pri ťažkom zvládanom fakte nemožnosti pokračovať vo vzťahu s poškodenou. V takých situáciách sa dá obžalovaný ľahko strhnúť k neadekvátnemu, nevhodnému konaniu s možnými prejavmi verbálnej a fyzickej agresie, s väčšou pravdepodobnosťou nie brachiálneho charakteru. Agresivita nie je dominujúcou súčasťou štruktúry osobnosti obžalovaného. Obžalovaný neprejavuje psychologické fenomény, ktoré by preukazovali stratu kontaktu s realitou. Prognózu resocializácie možno hodnotiť ako hranične nepriaznivú. Spoločenská nebezpečnosť obžalovaného vyplynula z forenzo psychologického hľadiska z možnosti opakovaného páchania trestnej činnosti a toto konštatovanie vyplynulo z hranične nepriaznivej prognózy jeho resocializácie. Motivácia jeho konania vyplynula z jeho osobnej charakteristiky a súvisí s faktom neakceptovania ukončenia vzťahu s poškodenou. Správanie tohto typu má atribúty stalkingu.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil prečítaním podľa § 269 Trestného poriadku aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä na vec sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/263/2015 vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, na základe návrhu X. X. voči odporcovi Q. T. vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, boli oboznámené správy, fotodokumentácia, potvrdenia, vyjadrenia, zápisnica z hlavného pojednávania a rozsudok č.k. 24P/263/2015- 37 zo dňa 23.02.2016, právoplatný 29.04.2016, ktorým bol maloletý syn poškodenej X. X. zverený do jej osobnej starostlivosti a otca Q. T. súd zaviazal prispievať na jeho výživu sumou vo výške 30% zo sumy životného minima. Zároveň povolil Q. T. splácať zročné výživné vo výške 189,91 € v splátkach po 20 € mesačne a upravil styk otca Q. T. s maloletým.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žiaru nad Hronom sp. zn. 3T/23/2013 bola oboznámená najmä obžaloba zo dňa 12.02.2013 podaná na H. F. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a prečin neoprávneného obstarania, prechovávanía a použitia platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona. Rozsudkom sp. zn. 3T 23/2013 zo dňa 05.09.2013 bol odsúdený na podmienkový úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a bola mu uložená povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 900 €. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 05.09.2013.

Z príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov, zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov alebo pozemkov a priloženej zápisnice o vydaní veci (čl. 45-50), súd zistil, že vyšetrovateľ Policajného zboru vydal dňa 07.07.2015 príkaz na prehliadku iných priestorov, a to konkrétne osobného motorového vozidla továrenskej značky Mazda Xedos, červenej metalízy, s evidenčným číslom TT-XXXFA, ktorého držiteľom bol I. X., lebo vzniklo dôvodné podozrenie, že sa tam nachádzala vec dôležitá pre trestné konanie. Zo zápisnice o vykonaní prehliadky vyplynulo, že pri prehliadke bol zaistený záručný list a

pokladničný doklad od zbrane značky Ekol Jackal Dual cal. 9mm nájdený v priehradke spolujazdca na prednej strane.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 08.07.2015 súd zistil, že obžalovaný bol vyzvaný na vydanie mobilného telefónu značky Samsung Galaxy Ace, IMEI 351725051413885 s batériou a SIM kartou spoločnosti Telekom č.k. 894210247000463572-5E, ktorý obžalovaný dobrovoľne vydal.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 08.07.2015 (čl. 51) súd zistil, že obžalovaný bol vyzvaný na vydanie veci, konkrétne 1 kus pištole čiernej farby Ekol Jackal Dual Cal. 9mm, výrobné číslo EJ-1450039 s prázdny zásobníkom, 12 kusov nábojov značky Walther 9mm PAK, 1 kus nadstavca striebornej farby, čierny plastový kufrík na zbraň s návodom, 1 kus mobilného telefónu značky NOKIA typ RM 244, model E51-1, tlačítkový, IMEI: 352 073 020 392 305. Obžalovaný uvedené veci vydal dobrovoľne, pričom príslušníkom Policajného zboru umožnil vstup do miesta jeho prechodného bydliska a aj k príľahlým priestorom.

Z obsahu SMS správ (čl. 52-63) bolo zistené, že obžalovaný kontaktoval poškodenú Jakobovú, žiadal ju aby sa porozprávali, napísal, že mu ublížila keď si našla priateľa a aby si ho užívala kým sa dá, lebo jej to len tak nedaruje, že ho bude prosiť na kolenách ak neurobí čo jej povie a aby dosiahol svoje, pôjde cez mŕtvolky. Poškodená ho upozornila, že jeho správa pôjde na políciu. Obžalovaný uviedol, že sa chce v klude porozprávať, načo ho poškodená zavolať, aby prišiel k nej nech má svedkov. Po návšteve obžalovaného mu poškodená písala, že je vystrašená, bolí ju a krúti sa jej hlava. Obžalovaný napísal, že kvôli nej musel začať brať lieky a dúfa, že ho nesklame. Poškodená ho žiadala, aby jej nevolal, lebo má pokazený telefón a on zisťoval či nečaká návštevu. Napísala mu, že nikomu nič nehovorila a pýtala sa prečo na ňu vytiahol zbraň, načo on uviedol, že trepe a či poriešila to, čo mu sľúbila. Poškodená mu napísala, že s ním nikam nejde, že mu to sľúbila s pištoľou pri hlave, čo obžalovaný označil za pičoviny a žiadal, aby sa držala toho, čo mu sľúbila. Poškodená ho žiadala, aby jej dal pokoj, nepribližoval sa a nevyhrážal sa jej. Obžalovaný chcel vedieť prečo nespí doma, aby sa zariadila tak, že on nikdy neprehráva. Uviedol, že mu je ľúto, že to tak muselo byť, chcel aby mu sľúbila, že sa posnaží, aby bolo dobre, načo poškodená uviedla, že jej ublížil a nezabudne na to. Obžalovaný ju požiadal aby nepísala o zbrani a uviedol, že mu ublížila.

Z návodu na použitie pištole (čl. 65) bolo zistené, že tento obsahuje technické parametre zbrane, postup pred použitím zbrane, pokyny pre používanie streliva, vytiahnutie zásobníka, nabíjanie a vybijanie zbrane, pokyny pre údržbu zbrane a upozornenie.

Z dokladu o zaplatení sumy 103,74 € (čl. 66) bolo zistené, že ide doklad zo dňa 02.07.2015 preukazujúci kúpu pištole Ekol Jackal Dual c 9mm full (v hodnote 99,90 €) a nábojov 9 mm Walther PA (v hodnote 3,84 €).

Zoznamu vozidiel zo dňa 07.07.2015 (čl. 68) bolo zistené, že obžalovaný je vlastníkom vozidla továrenskej značky Renault 9 TL, VIN: VF1L42200D0163173, druh karosérie AA sedan, farba žltá metalíza- zlatá, s evidenčným číslom TO-XXXAV, stav vozidla odhlásené.

K osobným pomerom obžalovaného boli na hlavnom pojednávaní oboznámené zabezpečené listinné dôkazy. Z aktuálneho výpisu Ústrednej evidencie priestupkov obžalovaného zo dňa 28.07.2016 (čl. 310) súd zistil, že obžalovaný bol päťkrát priestupkovo prejednávaný, pričom štyrikrát sa dopustil priestupku podľa zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a jedenkrát sa dopustil priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (§ 22 odsek 1 písmeno k) - riešené Mestskou políciou Nitra). Z aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný súdom Slovenskej republiky. Rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 6T 175/93 zo dňa 29.11.1993 odsúdený pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona účinného do 31.12.2005, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 1 mesiac so skúšobnou dobou do 29.11.1994 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 18 mesiacov. Obžalovaný sa osvedčil dňa 09.01.1996. Odsúdenie bolo zahladené podľa § 70 odsek 1 Trestného zákona, na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 5T 50/2004 zo dňa 30.03.2004 odsúdený pre trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona účinného do 31.12.2005, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 5 mesiacov so skúšobnou dobou do 06.05.2005. Obžalovaný sa osvedčil dňa 16.07.2005. Podľa § 60 odsek 4 Trestného zákona, na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 8T 64/2006 zo dňa 28.02.2007 odsúdený pre trestný čin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona účinného od 01.01.2006, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 1 rok a 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 04.11.2011 a obmedzenie spočívajúce v povinnosti nahradiť škodu

poškodenej spoločnosti. Odpustenie trestu amnestiou dňa 02.01.2013. Na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T 145/2011 zo dňa 29.12.2011 odsúdený pre trestný čin podvodu podľa § 250a odsek 1, odsek 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 1 rok a 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 07.02.2014. Odpustenie trestu amnestiou dňa 02.01.2013. Na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Rozsudkom Okresného súdu Žiaru nad Hronom, sp. zn. 3T 23/2013 zo dňa 05.09.2013 odsúdený pre trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona účinného od 01.01.2006, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 05.09.2015. Obžalovanému bol uložený úhrnný trest.

Zo správy obce Ruskovce zo dňa 14.08.2015 (čl. 109) bolo zistené, že obžalovaný sa v obci nenachádza od roku 2007, pričom o obžalovanom im nie sú známe žiadne iné skutočnosti.

Z aktuálneho hodnotenia ÚVV a ÚVTOS zo dňa 09.08.2016 (čl. 321-322) bolo zistené, že obžalovaný väzbu vykonával v štandardnom režime od 08.07.2015, k príslušníkom a zamestnancom Zboru väzenskej a justičnej stráže sa správal slušne, k obvineným sa správal priateľsky a nekonfliktne. Správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, dodržiaval príslušné ustanovenia Zákona o výkone väzby a Ústavného poriadku. Počas výkonu väzby nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený, nebol pracovne zaradený.

Zo správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nitra, Odboru poriadkovej polície, oddelenia dokladov zo dňa 28.12.2015 vyplynulo, že obžalovaný nie je držiteľom zbrojného preukazu.

Zo záznamu vyšetrovateľa (čl. 179) súd zistil, že doličná vec 1 kus pištole čiernej farby značky Ekol Jackal Dual cal. 9mm, výrobné číslo EJ-1450039 s prázdny zásobníkom, 12 kusov nábojov značky Walther 9mm PAK, 1 kus nadstavca striebornej farby, čierny plastový kufrík na zbraň s návodom, ktoré boli dňa 08.07.2015 dobrovoľne obžalovaným vydané, boli dňa 28.12.2015 uložené do úschovy na OR PZ v Nitre.

Z lustrácii v STA zo dňa 15.07.2016 (čl. 305-306) bolo zistené, že proti poškodenej X. za obdobie od 01.01.2010 do 15.07.2016 neboli vedené súdne konania, a proti obžalovanému boli od 01.01.2010 do 15.07.2016 vedené štyri súdne konania.

Z aktuálneho odpisu registra trestov poškodenej X. X. (čl.307) bolo zistené, že poškodená X. nebola doposiaľ súdne trestaná súdom Slovenskej republiky.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov poškodenej X. X. (čl.309) súd zistil, že poškodená X. bola jedenkrát priestupkovo prejednávaná, pričom sa dopustila priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (§ 49 odsek 1 písmeno d) - riešené Okresným úradom Nitra).

Z priestupkového spisu ORPZ-NR-OPP9-1173/2014-P (čl. 311-317) súd zistil, že tento sa týka priestupku proti občianskemu spolunažívaniu Q. T., ktorý mal dňa 07.12.2014 vulgárne nadávať svojej družke, poškodenej X. X. a fyzicky ju napadnúť, pričom jej neboli spôsobené žiadne zranenia. Objasňovanie priestupku bolo ukončené v zmysle § 60 odsek 3 písmeno d) zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov predložením na Obvodný úrad.

Zo správy Obvodného oddelenia Policajného zboru Bánovce nad Bebravou a systému AVÍZO (čl. 326-327) bolo zistené, že obžalovaný aktuálne nie je trestne stíhaný, má záznam v OTE, v lustrácii priestupkov nemal obžalovaný za obdobie od 05.07.2015 do 18.08.2016 žiadny záznam. Jeho pobyt a kontakt so záujmovými osobami nebol zistený. V evidencii obyvateľov zistili, že obžalovaný má trvalý pobyt na adrese v obci Ruskovce.

Podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku súd prehral CD záznam (čl. 64), z ktorého zistil, že vizuálne možno pozorovať na zázname maloleté dieťa na pohovke, pričom z audio záznamu vyplýva, že obžalovaný rozprával poškodenej X. X. aká je láska silná a pekná, pýtal sa či si to nahráva, že ho všetko bolí. Poškodená chcela, aby prešiel k veci, na čo reagoval, že láska bolí a trvá to kým to prejde. Povedal, že keď už sa k nemu tak zachovala, mala byť ohľadupnejšia a chcel aby sa išli spolu kúpať, načo mu odpovedala, že sa s ním nikde pretŕčať nebude, že s ním nič nemá a že kde má záruku, že ju voľakde nezavedie, hodí do lesa a nezajebe. Na čo obžalovaný reagoval, že keby to chcel urobiť, urobí to hneď, pričom bolo počuť zvuk v pozadí (cvaknutie pripomínajúce obtiahnutie zbrane). Ku koncu záznamu obžalovaný poškodenej povedal, že sa nemusí báť, že jej nič neurobí, že keby chcel, urobil by to dávno.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy nezávisle podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich vzájomných

súvislostiach, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, rešpektujúc pri tom základné zásady Trestného poriadku.

Na základe vykonaného dokazovania súd rozhodol tak, že uznal obžalovaného za vinného zo skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 1Pv 370/15/4403, nakoľko bolo dostatočným spôsobom a bez dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal, vykazuje znaky žalovaného trestného činu a že tento spáchal obžalovaný, ktorý svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona po stránke subjektívnej aj objektívnej, pretože hrozbou násilia a so zbraňou iného nútil, aby niečo konal, aby sa určitým spôsobom správal.

K spáchaniu trestného činu zákon predpokladá splnenie dvoch podmienok - musí ísť o protiprávny čin a jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. Predpokladom trestnej zodpovednosti je bezpečné zistenie príčinného pôsobenia konania obžalovaného na spoločenské vzťahy chránené Trestným zákonom a toho, či toto konanie obsahuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Objektom trestného činu vydierania podľa § 189 Trestného zákona, tzn. záujmom chráneným týmto ustanovením, je „slobodné rozhodovanie človeka“, ktoré je však treba chápať v kontexte s chránenými právami a oprávnenými záujmami fyzických a právnických osôb, so záujmami spoločnosti a ústavným zriadením Slovenskej republiky. V právnej a demokratickej spoločnosti možno iného nútiť, aby niečo konal, opomenul alebo trpel len z dôvodov, spôsobom a prostriedkami, ktoré sú v súlade s ústavou a zákonmi, teda len na základe zákonov a len právnymi a zákonnými prostriedkami. Chráneným objektom pri trestnom čine vydierania je slobodné rozhodovanie človeka, objektívna stránka spočíva v nútení iného aby niečo konal, opomenul alebo trpel a prostriedkom na dosiahnutie páchatelovho cieľa je násilie, hrozba násilím alebo hrozba inej ťažkej ujmy, ktorá smeruje priamo voči poškodenému, proti inej osobe alebo proti majetku. Vydieranie musí smerovať k tomu, aby poškodený niečo konal, opomenul, alebo trpel a je dokonané už samotným násilným konaním alebo hrozbou násilia, ťažkej ujmy, pričom pre trestnosť páchatel'a sa nevyžaduje, aby páchatel' skutočne dosiahol cieľ, ktorý takýmto konaním sledoval, avšak tento cieľ musí byť adresovaný poškodenému a tento ho musí vnímať. Páchatel'om, teda subjektom môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba a po subjektívnej stránke sa vyžaduje na naplnenie protiprávnosti konania úmyselné zavinenie. O vydieranie ide aj vtedy, ak je hrozba násilím prostriedkom na vynútenie určitého správania. Ak páchatel' použije zbraň na zastráňovanie hrozbou voči poškodenej osobe, ide o trestný čin spáchaný so zbraňou (závažnejším spôsobom konania).

K pojmu zbraň je potrebné poznamenať, že za zbraň možno považovať každú vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším, ktorá môže privodiť fyzickú výhodu páchatel'ovi, pričom môže byť použitá hocikakým spôsobom a za takúto zbraň môže byť dokonca považovaná aj napodobenina zbrane. Nie je dôležité či páchatel' zaobstaral zbraň dopredu v úmysle ju použiť, alebo či ju použil majúci ju iba náhodou pri sebe.

Z protiprávneho konania je obžalovaný usvedčovaný priamo výpoveďou poškodenej, čiastočne aj svojou výpoveďou z prípravného konania, nepriamo výpoveďou svedkyne X., svedka E., listinnými a vecnými dôkazmi a znaleckými posudkami. Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd ustálil, že obžalovaný si vytvoril k poškodenej citový vzťah, ktorý ona neopätovala podľa jeho predstáv a začala sa sťahovať s Dušanom Fiťkom, s čím sa obžalovaný nedokázal vyrovnáť, vyhľadával jej spoločnosť, kontaktoval ju telefonicky, pričom sa nevedel zmieriť s odmietnutím perspektívneho vzťahu s ním. Poslal jej výhražnú SMS správu a poškodená v záujme vyriešenia ich vzťahu ho pozvala na kávu, aby sa o všetkom porozprávali. Obžalovaný prišiel, skontroloval byt, snažil sa presvedčiť poškodenú o tom, čo k nej pociťuje, na čo ona reagovala odmietavo, vyslovila obavy o svoju bezpečnosť a obžalovaný vytiahol plynovú zbraň, ktorú si zadovážil pár dni pred skutkom, začal jej so zbraňou prechádzať po tele, a žiadal ju, že mu musí byť verná, neklamať ho a ľúbiť ho, nútil ju odprosovať ho, ospravedlňovať sa a sľúbiť mu, že ukončí vzťah s P. E., inak vystrieľa jej rodinu. Takýmto konaním so zbraňou, pod hrozbou násilia a inej ťažkej ujmy ju nútil, aby konala a správala sa tak, ako si to predstavoval, aby bola s ním, nie so svojím priateľom P. E..

Obžalovaný spáchanie skutku poprel a uviedol, že poškodená nehovorí pravdu, že sa nejednalo o skutočnú zbraň, ale o vzduchovú pištoľ, ktorú si kúpil na svoju ochranu, keďže chcel pracovať ako vodič z povolania. V tejto súvislosti však súd uvádza, že to, či sa jednalo o vzduchovú pištoľ alebo skutočnú pištoľ je z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti irelevantné, pokiaľ poškodená osoba nie

je znalcom zbraní a nie je dôležité ani to, či bola zbraň nabitá alebo obtiahnutá, postačovalo len to, že obžalovaný pri vynucovaní svojich predstáv správania poškodenej zbraňou hrozil resp. zdôrazňoval svoju hrozbu. V každom prípade však nebola v konaní žiadnym spôsobom spochybnená existencia zbrane a prítomnosť obžalovaného so touto zbraňou v obydli poškodenej, pričom obžalovaný žiadnym logickým a prijateľným spôsobom nevedel vysvetliť vnesenie zbrane do bytu poškodenej, keďže bol poškodenou pozvaný na rozhovor o vzťahu a nie na výkon nejakej nebezpečnej činnosti, pri ktorej by bola zbraň potrebná. Z hľadiska posudzovanej trestnosti konania obžalovaného je irelevantné, či poškodená mala s obžalovaným intímny vzťah, dôležité je, že prejavila nesúhlas so vzťahom s obžalovaným a chcela ich vzájomné kontakty obmedziť alebo úplne zamedziť, lebo mala vzťah s iným mužom. Obžalovaný H. F. svoju výpoveď viackrát zmenil. Skutok dokonca oľutoval a svoju vinu čiastočne uznal, avšak v ďalších svojich výpovediach spáchanie skutku už rezolútne popieral. Jeho obrana je však spochybnená vykonaným dokazovaním a neustále zmeny vo výpovedi len podporujú jej nízku vierohodnosť. Obranu obžalovaného súd vyhodnotil ako účelovú v snahe vyhnúť sa potrestaniu za spáchanie trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu. Konštrukcia obrany obžalovaného spočívajúca v tom, že poškodená sa ho snažila vyprovokovať k neuváženosti a manipulovala s dôkazmi v jeho neprospech je nelogická a tendenčná. Na to, aby sa poškodená účinne rozišla s obžalovaným, lebo iný motív konania poškodenej zistený nebol, nemusela komplikovane kombinovať a vymýšľať si fiktívny nátlak obžalovaného so zbraňou. Súd nezistil, že by orgány činné v trestnom konaní vykonali dôkazy v prípravnom konaní nezákonným spôsobom. Obžalovaný po vznesení obvinenia nevypovedal, sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia si nepodal, pred sudcom pre prípravné konanie po zákonom poučení sa k skutku priznal a tento oľutoval, zdôraznil však na svoju obranu, že sa nejednalo o krátku guľovú zbraň, teda streľbu schopnú zbraň, s ktorou by bolo možné ublížiť. V nasledujúcej výpovedi zo dňa 04.08.2015 poprel, že by poškodenú k niečomu nútil alebo, že by sa vyhrážal likvidáciou jej rodiny. Táto výpoveď bola realizovaná tiež zákonným spôsobom za prítomnosti obhajcu. Zamietnutie návrhov obhajoby na doplnenie dokazovania tiež nespôsobilo nezákonnosť prípravného konania.

Spáchanie skutku obžalovaným napriek popieraniu viny z jeho strany je vo veci dostatočne preukázané najmä vierohodnou výpoveďou samotnej poškodenej X. X., ktorá zotrvala na svojej výpovedi aj na hlavnom pojednávaní po zložení prísahy a za prítomnosti znalca - psychológa. Poškodená skutok opísala v podstatných skutkových okolnostiach obdobne ako v prípravnom konaní, obžalovaným použitú zbraň opoznala, teda neexistoval dôvod na podklade podporných listinných a vecných dôkazov poškodenej neveriť. Jej výpoveď a opis skutkových okolností podporne dokresľujú tiež výpovede svedkov U. X., P. E. a neznižuje ju ani partnerský konflikt medzi poškodenou a jej predchádzajúcim partnerom Q. T., ktorý bol riešený v priestupkovom konaní a viedol aj k rozpadu ich vzťahu. Napriek tomu, že nikto z vypočúvaných svedkov priamo pri stretnutí obžalovaného a poškodenej nebol, svedkovia U. X. a P. E. zhodne vypovedali o tom, že keď poškodenú po konflikte videli, táto bola silne rozrušená, plakala, bola v strese a dozvedeli sa od nej, že obžalovaný sa jej vyhrážal so zbraňou v ruke pod hrozbou násillia a inej ťažkej ujmy ju nútil, aby konala tak, ako si to predstavoval, aby bola s ním a nie so svojím priateľom P. E.. Títo nepriami svedkovia zhodne potvrdzujú silnú rozrušenosť a plač u poškodenej po tom, ako prebehol jej stretnutie s obžalovaným v kritickom čase.

O tom, že skutok prebehol tak, ako je uvedený v obžalobe svedčí aj výpoveď svedkyne U. X., ktorá videla obžalovaného v ten deň odchádzať od poškodenej a ktorej poškodená ihneď po odchode obžalovaného telefonovala a svedkyňu požiadala, aby k nej prišla, kde jej rozprávala čo sa udialo, že pán F. prišiel k nej domov, vytiahol zbraň, prechádzal jej po tele, párkrát ju prefackal a vyhrážal sa jej zabitím rodiny, ak s ním nebude vo vzťahu a neukončí vzťah s E.. Ďalej o tom nepriamo svedčí aj výpoveď svedka P. E., ktorý sa o incidente dozvedel z telefonátu susedy poškodenej a jej rozprávania. Všetky tieto nepriame dôkazy, vrátane výsledkov psychologického skúmania podporujú verziu poškodenej o tom, ako predmetný skutok prebehol. Zároveň je v tejto súvislosti potrebné uviesť, že počas konania nevyšiel najavo žiaden iný dôkaz, na základe ktorého by bolo možné spochybniť verziu poškodenej. Naopak zo znaleckého posudku V. Q. vyplynulo, že obžalovaný má tendenciu k zatajovaniu určitých skutočností, ktoré sú v súvislosti s jeho osobou dôležité a z psychologického hľadiska nebolo možné vylúčiť, že jeho výpovede o kritickej udalosti môžu byť ladené viac v jeho prospech, čo možno považovať za vedomú stratégiu jeho obrany v pozícii obžalovaného. Y. obžalovaného môžu byť v partnerských vzťahoch preexponované s prvkami direktívnosti a manipulatívnych prejavov. Nátlakovité a násillné prejavy obžalovaného voči poškodenej mohli byť súčasťou agresívnej reakcie na frustráciu, ktorú prežíval pri ťažkom zvládanom fakte nemožnosti pokračovať vo vzťahu s poškodenou. Výpoveď poškodenej teda ako priamy usvedčujúci dôkaz voči obrane obžalovaného nestála osamotene, bola podporená radou nepriamych dôkazov (listinných dôkazov, vecných dôkazov, znaleckých posudkov a

svedeckých výpovedí), ktoré tvorili ucelenú logickú a ničím neprerušenu reťaz dôkazov vzájomne na seba nadväzujúcich svedčiacich v neprospech obžalovaného.

Súd postupom podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku odmietol vykonať časť návrhov obhajoby na doplnenie dokazovania, týkajúcich sa okolností, ktoré bolo možné zistiť inými, už skôr navrhnutými a zabezpečenými dôkazmi, alebo týkajúcich sa okolností nepodstatnej pre rozhodnutie. Vykonanie dôkazu príbratím znalca z odboru elektronika a zabezpečenie výpisu prijatých a odoslaných SMS správ z telefónov obžalovaného a poškodenej X. súd nepovažoval za potrebné, pretože ich predchádzajúca komunikácia počas vzťahu, ani charakter ich vzťahu (intímny, alebo kamarátsky) neboli dôležité na posúdenie skutkových okolností zakladajúcich trestnosť konania obžalovaného v inkriminovaný deň. Obdobné úvahy viedli súd aj k odmietnutiu dôkazu výsluchom svedka Q. O. k okolnostiam poruchy na motorovom vozidle obžalovaného a príbratím KEÚ PZ Bratislava na zodpovedanie otázok v súvislosti so zbraňou obžalovaného (k natihnutiu zbrane, ku skúmaniu kontaktu zbrane s telom poškodenej). K jednotlivým aspektom použitia zbrane pri kontakte s poškodenou (jej zadováženie, vnesenie do obydla, nabitie, obtiahnutie, dotyky zbraňou) sa súd už vyjadril vo vyššie uvedených úvahách, pričom zisteniu skutočnosti, či na zbrani zostali nejaké známky kontaktu s telom poškodenej, by bránili odevné zvršky, ktoré mala poškodená v čase návštevy obžalovaného na sebe a v neposlednom rade aj skutočnosť, že zbraň zostala po opustení bytu poškodenej naďalej v dispozícii obžalovaného až do jeho zadržania a ktorý teda mohol s ňou ľubovoľne nakladať, čo by znižovalo relevanciu prípadných zistení. V súvislosti s navrhovaným prehratím záznamu z výsluchu obvineného pred sudcom pre prípravné konanie dňa 10.07.2015, nemohol súd takémuto návrhu vyhovieť, nakoľko väzobné výsluchy, neverejné zasadnutia k väzbe sa nenahrávajú, po výsluchu obvinený podpisuje zápisnicu z výsluchu spolu so všetkými tam zúčastnenými osobami, pričom obvinený podpisuje každú stranu osobitne a má možnosť namietat obsah zápisnice, prípadne žiadať jej opravu a doplnenie, čo H. F. neurobil.

Súd konanie obžalovaného vyhodnotil z hľadiska úmyslu podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona ako úmysel priamy, keď obžalovaný chcel svojím konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom (jednota vedomosti a vôle), berúc do úvahy okolnosti, za akých obžalovaný skutok spáchal a tiež skutočnosť, že neexistovali pochybnosti o zachovaní jeho rozpoznávacích a ovládacích schopností v čase skutku. Súd dospel k záveru, že obžalovaný mohol bezpečne vedieť a vnímať, že u poškodenej svojím konaním s použitím hrozby zbraňou vytvorí nežiadúci tlak na jej vôľu a slobodné rozhodovanie a vzbudí aj dôvodnú obavu o jej život a zdravie, preto vyhodnotil konanie obžalovaného ako závažné a škodlivé pre spoločnosť. Zo všetkých hore uvedených dôvodov súd uznal obžalovaného za vinného skutkovo aj právne podľa obžaloby tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku .

Konanie obžalovaného súd právne kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona. Závažnosť uvedeného trestného činu je značne vysoká, nakoľko konaním páchatel'a bolo neprimerane zasiahnuté najmä do psychickej integrity poškodenej, v zmysle slobodného rozhodovania o jej partnerskom spoluzití. Obžalovaný poškodenú hrozbou násilia nútil, aby poškodená niečo konala, správala sa spôsobom, ako si to žiadal obžalovaný a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania, so zbraňou. Výber partnera je výlučne v osobnej sfére jednotlivca a je vysoko nemorálne a nezákonné kohokoľvek donucovať, bez ohľadu na predchádzajúce okolnosti a hĺbku prechovávaných citov, aby tento výber prehodnotil, zvažil alebo zmenil, pokiaľ k tomu nedospeje slobodne, vlastnými voľnými úvahami.

Po zabezpečení listinných dôkazov k osobným pomerom obžalovaného, súd postupoval pri ukladaní trestu zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona a bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, ako aj možnosť jeho nápravy a pri ukladaní trestu aplikoval zásady pre ukládanie trestu uvedené v Trestnom zákone.

Obžalovaný H. F. bol v minulosti niekoľkokrát právoplatne odsúdený, avšak hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T 23/13 z 05.09.2013, právoplatným 05.09.2013 pre prečin krádeže na podmienený trest odňatia slobody jeden rok, pričom uložená dvojročná skúšobná doba podmieneného odsúdenia mu mala uplynúť dňa 05.09.2015. Obžalovaný sa teda dopustil skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (07.07.2015) uloženej Okresným súdom Žiar nad Hronom sp. zn. 3T 23/2013. Trestná

sadzba bola daná v ustanovení § 189 odsek 2 Trestného zákona vo výmere 4 roky až 10 desať rokov. U obžalovaného súd nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, vzhladol jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. Súd pri svojom rozhodovaní však musí vždy zohľadniť všetky okolnosti podstatné pre priznanie tejto priťažujúcej okolnosti. Potrebné je tiež vyhodnotiť povahu predchádzajúcej trestnej činnosti a jej závažnosť. Hoci obžalovaný H. F. bol už pred spáchaním súdeného skutku odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T 23/13 z 05.09.2013 pre prečin krádeže, nešlo o odsúdenie pre rovnaký druh trestného činu, ani rovnaký trestný čin (odsúdený bol pre majetkovú trestnú činnosť), ako v aktuálne prejednáwanej veci (násilná trestná činnosť). Vychádzajúc potom z vyššie uvedeného, súd pri ukladaní trestu obžalovanému na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m) Trestného zákona neprihliadal. Súd konštatuje, že zohľadnenie priťažujúcej okolnosti prostredníctvom aplikácie § 38 odsek 4 Trestného zákona a zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania, najmä s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho pomery, motív konania, následok a pri zohľadnení všetkých týchto okolností dospel k záveru, že trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 4 roky nepodmienečne, pre výkon ktorého ho súd v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v dostatočnej miere splní účel trestu z pohľadu individuálnej aj generálnej prevencie.

Súd uložil obžalovanému popri treste odňatia slobody aj trest prepadnutia vecí (1 ks pištoľ čiernej farby zn. Ekol Jackal Dual cal. 9 mm, výrobné číslo EJ-1450039 s prázdny zásobníkom, 12 ks nábojov zn. Walther 9 mm PAK, 1 ks nadstavec striebornej farby, čierny plastový kufrík na zbraň s návodom), ktoré preukázateľne patrili obžalovanému a boli použité na spáchanie trestného činu s tým, že vlastníkom týchto prepadnutých vecí sa stáva štát.

Súd o náhrade škody nerozhodoval, pretože poškodená Jana Jakabová si v trestnom konaní neuplatnila žiadny nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.